

Neruda Interviews; Interview 3.

Intervjuer med Dr. Neruda,

Intervju nr 3.

Av Sarah.

Det som följer är en session, som jag spelade in med Dr. Neruda den 30 december. 1997. Han gav mig tillstånd att spela in hans svar på mina frågor. Det här är avskriften av den inspelningen. Det här var en av de fem intervjuer, som jag hade möjlighet att spela in på band. Jag har bevarat de här avskrifterna precis som de kom till. Ingen redigering gjordes och jag har gjort mitt bästa för att få med de exakta orden, fraseringen och den grammatik som användes av Dr. Neruda.

(Du rekommenderas att läsa intervjuerna från den 27:e och 28:e december, intervju nr. 1 och 2, innan du läser den här.)

Sarah: God afton, Dr. Neruda. Är du klar att börja?

Dr. Neruda: Ja, jag är klar när du är det.

Sarah: En av de saker som jag har svårt för att fatta i hela den här affären är, att konceptet med tidsresor alltid tyckts vara en ganska enkel teknologi att utveckla. Jag vet, att jag fått det intrycket från Star Trek och ett antal andra filmer och TV-program. Men nu, efter det du beskrivit verkar det vara så svårt att utveckla, att vi aldrig kommer att lyckas. Är det verkligen så svårt att utveckla?

Dr. Neruda: Det sätt på vilket tidsresor presenteras på film, förenklar verkligen komplexiteten i den här teknologin. Interaktiva tidsresor eller BST, enligt Femton definition, är den mest

sofistikerade av alla teknologier. Den är den spetsteknologi från vilken så gott som all annan teknologi kan härledas. Genom att skapa BST så skapar man en genväg eller snabbar upp vägen till att få tillgång till i stort sett all annan teknologi. Detta är anledningen till att BST är så svår att utveckla.

Science fiction bryter mot de flesta vetenskapliga premisser när det gäller vår förståelse för tidsresor. Och BST i synnerhet är en extremt sofistikerad tillämpning på vetenskapliga principer och de förklaras över huvud taget inte i science fiction. Detta beror mest på att folk tycker om effekterna av historier om tidsresor mer än de hungrar efter att förstå den vetenskap som ligger bakom. Så författare, och då speciellt de som skriver för TV och film, trivialiserar den komplexitet som omger den här spetsteknologin.

Sarah: Men du svarade inte på min fråga – kommer vi att lyckas med att utveckla den?

Dr. Neruda: Jag tvivlar inte på att Labyrintgruppen kommer att lyckas med att utveckla BST. Men frågan är om detta ligger i mänsklighetens intresse på lång sikt. De var bara veckor från att påbörja sina storskaliga tester när jag hoppade av. Det fanns en vitt utbredd positiv uppfattning inom direktionen, att BST låg fyra till sex månader från ett lyckat test.

Sarah: Så vad är det största hindret för att lyckas?

Dr. Neruda: Enkelt uttryckt, så beror det på om Labyrintgruppen har förmågan att definiera och komma åt de interventionspunkter som Femton förordat, vilka har minsta påverkan på angränsande händelser i horisontell tid. Det är den mest subtila, men ändå den allra viktigaste komponenten i hela den här kedjan av teknologier.

Sarah: Kan du beskriva det här så en lekman kan förstå?

Dr. Neruda: Det är en extremt svår teknologi att utveckla – att definiera den optimala interventionspunkten, att få tillträde till interventionspunkten och återvända från interventionspunkten utan upptäckt. Det handlar om att kunna binda ihop tiden på orsaksnivån med ett minimum av oreda. Det är liktydigt med att slänga en stenbumling i en damm utan en krusning på ytan.

Sarah: Varför bry sig så mycket om att minimera oredan? Jag menar, se på Animus, håller inte de på med att försöka utplåna mänskligheten helt och hållet? Varför skall vi bry oss så mycket om att inte ställa till det i deras sätt att leva?

Dr. Neruda: Först och främst, Animus kommer inte för att utplåna mänskligheten. De kommer för att ta kontroll över det genetiska bibliotek som kallas jorden. Deras avsikt förstår vi inte helt och fullt, men den innebär inte att döda vår djurpopulation eller den mänskliga arten. Det har mer att göra med ett genetiskt ingenjörsarbete och om hur deras art kan modifieras för att göra det möjligt att härbärgera ett andligt medvetande. De vill ha obehindrad tillgång till vårt DNA för att genomföra experiment. Utöver detta vill de kolonisera jorden, men vad deras slutliga syfte är med detta vet vi inte.

Till din fråga, omtanken om att minimera påverkan från BST-intervention har lika mycket själviska som altruistiska orsaker. När händelser förändras kan detta ge icke avsedda och mycket oförutsägbara konsekvenser. Till exempel skulle vi kunna lyckas avleda Animus från vår galax, men i den processen oavsiktligt sända dem till en annan planet. En sådan handling skulle kunna ge konsekvenser för vår planet som vi aldrig kan förutse.

Sarah: Pratar du om karma?

Dr. Neruda: Nej. Det har att göra med fysik och den inneboende naturen i komplexa system. Orsaksenergin är evig. Den helt enkelt studsar från händelse till händelse. I vissa fall formar den händelsen, i andra skapar den händelsen. Orsaksenergin är den mest kraftfulla kraften i universum, och när den omdirigeras – i global skala – kommer den att återkoppla på oförutsägbara och otaliga sätt.

Sarah: Så detta här är felet med BST – att inte kunna veta vad konsekvenserna blir när man ändrar på händelser? Antyder du, att vi framgångsrikt skulle kunna avleda Animus från vår planet för att ett par år senare falla offer för någon annan typ av katastrof som suddar ut vår planet?

Dr. Neruda: Nej, det sker inte riktigt på det sättet. Det energisystem som omdirigerades skulle helt enkelt återknyta till den punkt, där det blev omdirigerat. På vilket sätt det skulle återknyta är så komplext att det är omöjligt att förutse reaktionens natur. Jag antar att det kunde inbjuda till en naturkatastrof av något slag, men därmed inte sagt att mänskligheten skulle bli straffad, om det är det du försöker antyda.

Sarah: Jag gissar, att det var det som jag menade. Men visst är det väl sant att karma existerar? Om vi styrde Animus till en annan planet med hjälp av BST, så skulle vi utsätta oss själva för en negativ reaktion?

Dr. Neruda: Nej. Det betyder att vi skulle få ta emot en reaktion, och naturen på den reaktionen kan kanske vara så skild från den omdirigerade orsaksenergin att ingen skulle veta om att det var en återverkan. Det här är orsaksenergins natur: den återverkar av egen kraft och intelligens, det är inte en enkel reaktion på en handling.

Sarah: Jag trodde karman och även fysiken säger, att för varje handling finns en lika men motriktad handling, för varje kraft finns en likadan men motriktad kraft. Vad hände med den principen?

Dr. Neruda: Den lever i högönsklig välmåga. Det är bara det, att den inte går att tillämpa på system av orsaksenergi eller inom den vertikala tidens dimension.

Sarah: Okay, jag tänker undvika ytterligare en diskussion om fysik, utan i stället ta reda på varför du tror, att BST kommer att lyckas med hänsyn till de senaste minuternas diskussion.

Dr. Neruda: Det är en av huvudanledningarna till att jag hoppade av.

Sarah: Hur menar du?

Dr. Neruda: Den här osäkerheten, när det gäller system av orsaksenergi, har alltid varit den känsliga punkten för BST – åtminstone teoretiskt. Femton tror han vet hur han skall hantera det. Jag är inte så säker på att det kan hanteras, särskilt inte efter att jag fick kontakt med WingMakers och började förstå deras lösning på hur Animus skall hanteras.

Sarah: Jag vet att du redan har berättat litet om detta, men fräscha upp mitt minne. Hur ser deras lösning ut?

Dr. Neruda: Jag har bara några få pusselbitar av lösningen, så jag kan inte ge ett definitivt svar på detta.

Sarah: Vilka pusselbitar?

Dr. Neruda: En RV-session plockade fram en del insikt. Sedan läste jag mer om den i introduktionen till texten på den optiska skivan ---

Sarah: Du menar den text som bokstavligen försvann?

Dr. Neruda: Ja, men jag har lagrat hela texten i mitt minne.

Sarah: Någonting annat?

Dr. Neruda: Jag hade en direkt kommunikation med vad jag tror var en representant för WingMakers.

Sarah: Hur? När?

Dr. Neruda: Det är en krånglig historia, men Samantha, som var RV i vårt projekt, hade en allt starkare kontakt med WingMakers. Olyckligtvis var de så starka, att Femton inte hade annat val än att utsätta henne för MRP. Jag träffade henne just före proceduren och hon började plötsligt kanalisera en närvaro från den Centrala Rasen.

Sarah: Och från de här tre källorna har du en ganska klar bild över hur WingMakers tänker försvara sitt genetiska bibliotek?

Dr. Neruda: Alldeles riktigt.

Sarah: Och vad sa den här kanaliserade varelsen?

Dr. Neruda: Den framhöll i första hand, att vår teknologi skulle misslyckas.

Sarah: Och med teknologi syftar man här på BST?

Dr. Neruda: Det var min tolkning.

Sarah: Så du litar på den här Samantha?

Dr. Neruda: Jag tvivlar inte på henne på något sätt. Hon var rätt och slätt vår bästa RV och ganska säkert det bästa naturliga medium vi någonsin haft inom ACIO.

Sarah: Kan vi gå tillbaka till något du antydde för en stund sedan. Har jag fattat rätt, du hoppade av från ACIO på grund av en meningsskiljaktighet du hade med Femton om BST och WingMakers försvarslösning?

Dr. Neruda: Ja, det var den primära orsaken.

Sarah: Kan du vidareutveckla det här?

Dr. Neruda: Femton trodde att Samantha – vår RV – kunde bli en risk för vårt uppdrag på grund av sin förmåga att ha kontakt med WingMakers. Under två av de tre RV-sessionerna hon genomförde upptäckte de hennes närvaro och de hade börjat att undersöka henne. När Femton väl fått bekräftat, att de här varelserna med all sannolikhet var från den Centrala Rasen, blev han ganska oroad och satte stopp för fler RV-sessioner. När jag frågade varför, tycktes han ha fått för sig, att de här varelserna hade förmågan att tränga in i vårt arbete med BST och han fruktade, att de skulle sätta stopp för det.

Sarah: Varför?

Dr. Neruda: Därför att de är mycket kraftfulla varelser. Tag det som de flesta människor betraktar som Gud och förstärk det med en faktor på tusen och du kommer i närheten av de förmågor och krafter som dessa varelser kan använda.

Sarah: Säger du att de här varelserna är mer kraftfulla än Gud?

Dr. Neruda: Problemet med din fråga är, att jag inte vet vilken Gud du syftar på. Gudskonceptet i bibeln eller i de flesta heliga böcker på jorden, har ingen likhet med min Gudsbild.

Sarah: Okay, jag skulle vilja komma tillbaka till det här ämnet, för det intresserar mig verkligen, men jag önskar också avsluta vår diskussion runt ditt avhopp. Kan du förklara vad som hände?

Dr. Neruda: Enkelt uttryckt, jag började känna att de defensiva försvarssystem, som WingMakers installerat på den här planeten hade större chans att lyckas än BST. All logik sa mig att detta var sant. Men Femton höll inte med om det. Han kunde tillåta fortsatta utforskningar för att finna de kvarvarande WingMaker-sajterna och få dem ”online”, men han skulle aldrig dela med sig till allmänheten om teknologin eller om något annat som hänger samman med upptäckterna.

Sarah: Och era skilda uppfattningar i det här ämnet fick dig att avvika?

Dr. Neruda: Ja.

Sarah: Tillbaka till Gudsbegreppet. Berätta hur din version av Gud definieras.

Dr. Neruda: Gud är en enande kraft, ursprunglig och evig. Den här kraften är den ursprungliga, äkta kraft som framkallar liv från sig själv och blir både dess följeslagare och dess resa. Det liv som framkallades experimenterades med många gånger tills en själsbärande formades som kunde ta en partikel av den här kraften in i de yttre, expanderande universa.

Sarah: Jag antar att den själsbärare du talar om är den Centrala Rasen.

Dr. Neruda: Korrekt.

Sarah: Är de desamma som änglar?

Dr. Neruda: Nej, den Centrala Rasen är mer av typen genetiska planerare och universas arkitekter. De är inte särskilt kända eller förstådda, inte ens i de mest insiktsfulla kosmologier som man kan finna hos Corteum.

Sarah: Jag antar att om änglar är verkliga, så är de ytterligare en skapelse av den Centrala Rasen.

Dr. Neruda: Korrekt.

Sarah: Så Gud, eller den här kraften som du beskrev den, skapade egentligen ingenting bortsett från den Centrala Rasen, och sedan återvände denne till sin boning i universums centrum. Det låter som om den Centrala Rasen gör hela jobbet.

Dr. Neruda: Den Centrala Rasen är helt enkelt en tids-förskjuten version av den mänskliga rasen.

Sarah: Va?

Dr. Neruda: Den Centrala Rasen bär på den mänskliga artens genetiska arketyp och det spelar ingen roll vilken form den intar. Eller vilken tid den lever i. Eller i vilken del av universum som den lever i. Den här arketyper är som en magnetisk kraft; den drar artens mindre utvecklade versioner till sig. Alla versioner av den mänskliga arten är i huvudsak tids-förskjutna versioner av den Centrala Rasen – åtminstone är det Corteums uppfattning.

Sarah: Stopp ett tag. Säger du, att jag är gjord av samma DNA som den Centrala Rasen? Att jag väsentligen är samma, genetiskt sett, bara inom en annan tid och rymd? Hur är det möjligt?

Dr. Neruda: Det är möjligt därför att den Centrala Rasen konstruerade det på det här sättet. DNA är inte något som enbart sänder ut fysiska karaktärsdrag eller anlag. Det sänder ut våra koncept om tid, rymd, energi och materia. Det sänder ut våra medvetna och omedvetna filter. Det sänder ut vår mottaglighet för vår originaltankes invändiga impuls, och den här mottagligheten är det som definierar varelsens förändring eller rörelse.

Sarah: Varelsens rörelse?

Dr. Neruda: Alla varelser är i rörelse. De förflyttar sig varenda sekund i sina liv. Om inte i fysisk rörelse så är deras sinne i rörelse. Deras undermedvetna är alltid i rörelse och i samarbete med multiversums dataströmmar. Varelsens rörelse är helt enkelt en term som vi använde inom ACIO för att definiera den inre kompassen.

Sarah: Och vad är den inre kompassen?

Dr. Neruda: Det är individens radarsystem som bestämmer dess väg genom livet, både på den makroskopiska och den mikroskopiska nivån och allt däremellan.

Sarah: Jag har en känsla av att det här ämnet kan fortsätta i evighet.

Dr. Neruda: Det är inte så krångligt, Sarah. Tänk på de beslut du tar i ditt liv. Vilka skulle du säga togs för dej av externa källor, och vilka var dina egna, och vilka var en kombination av externa och egna beslut?

Sarah: Menar du i procent?

Dr. Neruda: Försök att uppskatta.

Sarah: Det beror på vilket stadium i livet jag bedömer. När jag var baby så tog mina föräldrar alla mina beslut.

Dr. Neruda: Nej, det här är tillämpligt på alla stadier – från födelsen till döden. Bara gissa.

Sarah: Jag vet inte, kanske 40 procent externt, 30 procent mina egna och 30 procent en kombination.

Dr. Neruda: Jag tror, att du blir förvånad när jag talar om för dig att – innan du föds! – har du deponerat en bild inuti ditt DNA som bestämmer din varelses förändringar och rörelser. När den här deponeringen är gjord så bestämmer du din rörelse. Ingen annan, bara du. Ingen yttre kraft tar dina beslut. En yttre kraft kan bara informera om och aktivera ett redan fattat beslut.

Sarah: Här tappade jag tråden. Säger du, att varje beslut jag tar i mitt liv redan var taget innan jag föddes?

Dr. Neruda: Nej. Varje orsaksbaserat beslut var taget, varje kausalt beslut.

Sarah: Så vilken är skillnaden mellan ett orsaksbeslut och ett vanligt beslut?

Dr. Neruda: Tänk på hur många beslut du tar på en dag. Du håller säkert med om att det är hundratals om inte tusen varje dag. Dessa är – som du uttryckte det – vanliga beslut. Orsaksbeslut kännetecknas genom hur integrerade de är med den individuella varelsens underliggande skikt. Är du mottaglig för nya idéer? Har du förmågan att göra en syntes av motstridiga tankar? Bearbetar du information mestadels i ett visuellt eller numeriskt sammanhang? Dessa är de kausala beslut som du har fattat innan du föddes och de finns inkodade i ditt DNA som aktiverar din beslutsmatris. Yttre krafter som föräldrar, lärare och vänner informerar bara om vad du redan har definierat som din varelses rörelse.

Sarah: Säger Corteam det här också?

Dr. Neruda: Det här är en del av de lärdomar jag personligen samlat in från mina LERM-erfarenheter. Men även Corteam skriver under på en snarlik uppfattning.

Sarah: Du berättar om en variant på reinkarnation, eller hur? När du säger att vi deponerar en bild inom vårt DNA – innan vi föds – vem exakt gör deponeringen?

Dr. Neruda: Bara det formlösa medvetandet kan deponera en bild i DNA-mallen.

Sarah: Jag antar att du pratar om själen.

Dr. Neruda: Det beror återigen på hur du definierar själen. Det formlösa medvetandet är det som observerar och upplever genom former och strukturer, inte bara genom fysiska förkroppsliganden. Medvetandet kan t.ex. inrymmas i en struktur eller form utan att vara fysiskt förankrad. Sinnet är en sådan struktur utan att vara fysisk, medvetandet – när det finns i fysisk kropp – stirrar genom en sinnesstruktur likt någon som ser genom ett fönster. Själen förväxlas ofta med sinnet och vise versa.

Det formlösa medvetandet är den partikel av Gud, som har saktats ner från den frekvens som gäller för det Gudomliga tillståndet till ett tillstånd av individualitet, där den kan vara autonom och utöva fri vilja. Se den som en foton eller subatomär partikel som har kastats in i ett nätverk av sammankopplade partiklar med likadan läggning. Med detta menas, att alla dessa partiklar har en likartad spinnhastighet eller frekvens, och att de har förmågan att av egen vilja sänka frekvensen och därigenom ingå i medvetandemembran som bara kan nås genom att anta form. Så det formlösa blir form, och just innan det träder in i kroppen aktiverar medvetandet DNA-mallen, enligt de erfarenheter som Gudspartikeln önskar inom det verklighetsmembran som den väljer.

Sarah: Vad menar du med termen membran?

Dr. Neruda: Multiuniversum är en samling verklighetsmembran, sammangyttrade i en dimensionell matris som reagerar för vårt formlösa medvetandes tankeströmmar och gravitationsfält. Under evolutionens gång har vi tränats till att acceptera den tredimensionella världen som vår verklighet. Membranens struktur liknar inte parallella plan eller steg på en stege, utan liknar snarare galler av sammankopplade celler. Om du önskar kan jag beskriva detta mer i detalj, men jag tror att det blir så abstrakt att dina ögonlock skulle falla samman.

Sarah: Alltsammans verkar otroligt. Jag börjar undra om du är en inkarnation av Jesus eller Buddha?

Dr. Neruda: (Skrattande) Jag är reinkarnerad just nu och det är allt jag kan skriva under på.

Sarah: Kommer du ihåg några av dina föregående inkarnationer?

Dr. Neruda: Föregående är ett relativt begrepp. Jag föredrar att inte tänka på mina inkarnationer som en funktion av minne, utan som något liknande en genomblödning av ett simultant verklighetsmembran. De avdelningar i vilka mänskliga erfarenheter är uppdelade är inte så vattentäta att de utestänger ett liv från att gå in i eller påverka ett annat. Enligt mina erfarenheter representerar dessa avdelningar parallella stunder i en individs liv över ett brett svep av tid och rymd.

Sarah: Så du påstår att våra förflutna, vårt nuvarande och våra framtida liv levs samtidigt, även om de tycks ske på olika platser och i olika tider?

Dr. Neruda: Ja.

Sarah: Okay, men förklara då hur det är möjligt, för mej verkar det inte rimligt.

Dr. Neruda: Vårt formlösa medvetande är som ett klot eller sfär med många, många ekrar som leder ut från mittpunkten. Var och en av de här ekrarna är sammankopplad till den vertikala tidens sammanhängande helhet genom former, och de här formerna – mänskliga och andra – matar det formlösa medvetandet med insikter om de olika verklighetsmembran i vilka det har form. På det här viset överför formerna sin uppfattning om olika verklighetsmembran till det formlösa, vilken i sin tur bearbetas av det formlösa och, via den förenande kraften, slussas vidare till Gud.

Sarah: Gud är mottagaren av all denna information eller erfarenhet – från allt levande – från all tid och från alla platser? Hur?

Dr. Neruda: Det har jag ingen aning om.

Sarah: Men det här är vad du tror på, och jag måste anta att du inte skulle tro på det om du inte hade någon typ av bevis som stöd för din tro.

Dr. Neruda: Ibland följer du en beviskedja till en punkt där den plötsligt tar slut, men du kan fortfarande föreställa dig hur kedjan fortsätter, trots bristen på bevis som stöder att den fortsätter i en speciell riktning. Du känner intuitivt fortsättningen. Kalla det intuition eller ren gissning, jag bryr mig inte om vilket, men det är vad jag gjort i det här fallet. Jag vet faktiskt inte hur denna mängd av data skulle kunna bearbetas och nyttjas till något användbart, men jag tror det.

Sarah: Okay, ge mig några sekunder till att titta igenom mina anteckningar – jag skulle vilja gå tillbaka till något du sa tidigare. Här har jag det. Du sa att var och en fastställer sin varelses rörelseriktning på kausalnivå (orsaksnivå). Om det är så och om vi antar att själen är intelligent, varför skulle någon själ över huvud taget välja att bli försvagad mentalt, känslomässigt eller fysiskt?

Dr. Neruda: Jag förstår inte hur du menar?

Sarah: Tänk dig att själen går in i kroppen och väljer att bli dum och obegåvad och misslyckad i största allmänhet. Varför skulle ett intelligent medvetande göra ett sådant val och pränta in det i sitt DNA, så att livet blir svårare eller åtminstone tråkigare?

Dr. Neruda: Låt mig ställa en fråga. Varför skulle Gud påtvinga en människa sådana förutsättningar?

Sarah: Oh, du börjar med förutsättningen att Gud existerar.

Dr. Neruda: Gör det antagandet och svara sedan på min fråga.

Sarah: Jag vet vad du antyder, men varför skulle vare sig Gud eller själen tvinga på någon dessa – åtminstone ur min synvinkel – dumma beslut?

Dr. Neruda: Det har att göra med komplexa system och deras inbyggda regler för dynamik.

Sarah: Kan du förklara mer exakt?

Dr. Neruda: För att kunna expandera och i sista hand stödja mångfalden livsformer, kräver universum ett oändligt komplext system av samverkande principer och regler. Ju mer komplext det här systemet är, desto mer dynamiskt är dess poler av samverkan. Se det som en oslipad diamant. När du i ett mörkt rum riktar ett fokuserat ljus på den blir det bara ett dämpat ljus. Men om du slipar diamanten, facetterar den och gör den mer komplex, så sprids ljuset i ett strålande mönster på rummets alla väggar.

Komplexiteten arbetar med medvetandet på ett liknande sätt, den facetterar den mänskliga erfarenheten och sprider medvetandets ljus på erfarenhetens väggar, inklusive okunnighet, dumhet, elakhet, skönhet, godhet och varje annan möjlighet av mänsklig erfarenhet. Det formlösa medvetandet är inte dumt, när det väljer att uppleva något som vi kanske bedömer som svårt och tråkigt. Det bekräftar bara att jordens verklighetsmembran behöver det.

Ingen kan leva inom det här verklighetsmembranet och förbli oberörd av dynamiken i den mänskliga erfarenheten. Ingen går fri från svårigheter och smärta. Bevisar detta att vi allihop fattar dumma beslut? Nej, det bevisar bara att vi lever i en komplex värld. Detta och inget annat.

Sarah: Inte för att jag vill försvara min synpunkt, men du måste väl hålla med om att vissa har ett lättare liv än andra?

Dr. Neruda: Javisst, men det har inte att göra med det formlösa medvetandets intelligens.

Sarah: Okay. Då har det att göra med det formlösa medvetandets ålder?

Dr. Neruda: Betyder din fråga att det formlösa medvetandet – vartefter som det vinner erfarenhet – blir bättre på att välja sin varelses inriktning eller livskvalité?

Sarah: Exakt.

Dr. Neruda: Det formlösa medvetandet ser på svårigheter och lätthet på samma sätt som du ser på den negativa och positiva änden av ett batteri. Relativt likgiltigt skulle jag tro.

Sarah: Det finns alltså ingen skillnad? Menar du det? Ingen värdeskillnad i att vara en Einstein eller en Hitler? Det tror jag inte på.

Dr. Neruda: Valet innebär inte att vara ond eller elak eller att välja en livsväg som är plågsamt svår för en själv och andra. Inte heller, i Einsteins fall, valde han att bidra till mänsklighetens förståelse på ett sätt som möjliggjorde skapandet av atomvapen. Före sina senaste inkarnationer gjorde det formlösa medvetandet hos de här individerna inte valet att skada eller hjälpa mänskligheten. De gjorde valet att erfara aspekter av det här medvetandemembranet som skulle bidra till deras egen förståelse.

Sarah: Så du säger att själen väljer sin varelses rörelse i enlighet med sina egna själviska önsknings? Tänker den inte alls på det större goda?

Dr. Neruda: Den behöver inte tänka på det större goda. Det är vad den enande kraften gör.

Sarah: En intressant filosofi. Vi kan vara hur själviska vi vill och lämna i Guds händer att göra våra klumpiga, själviska handlingar till ett positivt bidrag till mänsklighetens gemensamma goda. Är det vad du faktiskt säger?

Dr. Neruda: Nej. Jag säger att Gud, genom att arbeta genom sin enande kraft, dirigerar livets blandning för att åstadkomma förändringar i universum. Gud är som den kosmiska allkemisten som transformerar den enskildes själviska intressen till transformerande villkor för de många.

Sarah: Då säger du att Gud löser alla våra mänskliga svagheter. Vi kan göra vad som helst, det spelar ingen roll för det fixar han. Om den filosofin lärdes ut i vår värld skulle det vara synd om oss.

Dr. Neruda: Formellt lärs kanske inte detta ut, men mänskligheten är omedvetet medveten om att det är så här det fungerar.

Sarah: Här är jag av helt annan åsikt. Själviska intressen, onda syften, enfald, det är inte tecken på ett ansvarsfullt samhälle, och jag känner inte till någon som tror att vi skall handla på det sättet och sedan låta Gud hålla koll på vår skadegörelse eller städa upp efter vårt dåliga omdöme.

Dr. Neruda: Du missförstår mig. Jag kanske inte förklarar tillräckligt bra. Låt mig försöka igen.

Först, de själviska intressena hos det formlösa medvetandet innebär att facettera sitt medvetande på ett sådant sätt, att det kan ta emot och stråla ut enhetskraften. Genom att göra det kan det bli medvetet inkopplat till den här enhetskraften och medvetet bli en ledning för den in i en bredare omfattning av verklighetsmembran. Nu väljer det formlösa medvetandet verklighetsmembran som möjlig facettering av sitt medvetande. Inget av detta görs i en attityd av universellt bidrag eller nobel avsikt. Men det är heller inte ett resultat av själviskt uppförande på det sätt som du tänker dig det. Det är ett resultat av sin natur – så som det blev konstruerat.

Jag säger inte att Gud städar upp efter våra röriga misstag. Jag säger att våra röriga misstag inte är några röriga misstag. Jag påminner om att vi lever i ett komplext system av verklighetsmatriser som är beroende av varandra. Tänk dig dessa här membran som fjällen på en orm och att ormen representerar det kollektiva mänskliga medvetandet. Varje fjäll skyddar den mänskliga själen och kollektivt drivs den genom sin miljö – i det här fallet, multiuniversum. De röriga misstagen som vi gör, både som individer och kollektivt, är lika mycket ansvariga för universums existens som de nobla bidragen.

Sarah: Vänta nu, har jag fått till det rätt? Du säger att våra misstag – både som individer och som art – gör det möjligt för oss att existera, och därför är de inga misstag?

Dr. Neruda: Som jag sa tidigare behöver komplexa system en nära nog oändlig variation av dynamik för att upprätthålla systemet. Vårt verklighetsmembran är formanpassat till vårt universums komplexitet, vilket i sin tur skapade jordens miljö och dess olika livsformer. Ja,

våra misstag, vår individualitet, är en central del i vår förmåga att som art upprätthålla oss i skenet av kvantumvärldens och kosmos komplexa, sammankopplade struktur.

Det själviskt motiverade skördar erfarenhet som facetterar vårt medvetande, vilket i sin tur skördas av enhetskraften och används till att transformera verklighetsmembran till passager genom vilka en art kan återvända till Gudsstadiet. I den här processen väger misstagen lika, precis som de osjälviska bidragen. Ingenting är bortkastat.

Sarah: Om allt detta är sant, varför oroa sig för Animus eller något annat? Låt bara Gud ta hand om allting.

Dr. Neruda: Därför att Animus inte är kopplad till enhetskraften.

Sarah: Varför det? Jag tyckte du sa att allting var det.

Dr. Neruda: Det formlösa medvetandet väljer inte själsbärare som inte använder DNA som sin formgivande struktur. Det vet att dessa strukturer inte har förmåga att koppla in sig till enhetskraften och därför inte går att lita på.

Sarah: Och varför går de inte att lita på?

Dr. Neruda: Därför att enhetskraften är den som skapar sammanhang och konsekvens där detta saknas och skapar mening i kaos. Utan den tenderar fysisk struktur att ebba ut och stasa flödet, vilket innebär att de inte transformeras.

Sarah: Hur hände detta?

Dr. Neruda: Vilket?

Sarah: Att Animus blev en självständig ras icke kopplad till Gud?

Dr. Neruda: Har du hört historien om de fallna änglarna?

Sarah: Talar du om rebellen Lucifer?

Dr. Neruda: Ja. Berättelsen är felaktigt skildrad i Bibeln. Det beror på att författarna till de här texterna inte hade tillräcklig förståelse för kosmologi och fysik.

Den Centrala Rasen konstruerade de högre livsformerna, och detta innefattar en stor mängd varelser som vistas inom kvantumvärlden och verklighetsmembranen i detta. Bland dessa varelser finns de som vi i dagligt tal kallar för änglar, och dessa är ett mellanstadium mellan de mänskliga själsbärarna och den Centrala Rasen.

Det fanns några inom änglasfären som tyckte att den Centrala Rasen kontrollerade själsbärarnas struktur alltför mycket. De ansåg att det borde skapas en struktur som tillät änglarna att inkarnera inom jordens verklighetsmembran och på andra livbärande planeter. De påstod med bestämdhet att detta skulle bli till fördel för planeterna och för universums fysiska struktur i stort. Men den Centrala Rasen avslag deras förslag och en grupp avfallingar begav sig av för att skapa en själsbärare som var oberoende av den Centrala Rasen.

Sarah: Vänta ett tag. Du säger att Lucifer var ledare för rebellerna i syfte att skapa en själsbärare som kunde husera en ängels ande, och Animus är resultatet av detta?

Dr. Neruda: Det är ännu mer komplicerat. Den vi kallar för Lucifer var mycket tillgiven den Centrala Rasen. Han var en av föregångarna till änglarasen och han besatt krafter som den Centrala Rasen minskade ner i efterföljande prototyper.

Sarah: Menar du att änglarna är skapade – att de inte kan fortplanta sig som människor?

Dr. Neruda: Ja, det menar jag.

Lucifers personlighet omfattade en stark känsla av oberoende i förhållande till sina skapare och han hade en ännu starkare känsla av att hans skapare hade brister. De menade att enbart den humanoida själsbäraren skulle få bära det formlösa medvetandet och inte änglaformen. Detta var otänkbart för Lucifer, därför att änglaformen hade överlägsna förmågor och skulle kunna vara till stor hjälp för de fysiska livsformerna på jorden och på andra livbärande planeter.

Ur Lucifers perspektiv skulle människor och andra arter av den högre ordningen vara oförmögna till att transformera sig, på grund av de allvarliga begränsningarna hos deras själsbärare eller hos de fysiska formerna. Lucifer var säker på, att utan samarbete med änglarna skulle humanoider i hela universum mer och mer separeras från sitt syfte som andliga varelser och förorsaka oreda i hela universum, vilket till slut skulle förorsaka universums förstörelse, inklusive allt liv, och då naturligtvis inklusive änglarna.

Sarah: Vill du påstå att Lucifers agerande bara berodde på skilda uppfattningar i denna enda fråga?

Dr. Neruda: Lucifer ville inkarnera in i det här verklighetsmembranet på samma sätt som människor gör. Han ville bli mänsklighetens medarbetare för att säkerställa deras uppstigning (ascension). Även om den Centrala Rasen såg dessa avsikter som nobla, fruktade de att de inkarnerade änglarna skulle betraktas som Gudar av sina mänskliga motsvarigheter och ofrivilligt missleda människor i stället för att tillsammans skapa stegen till Gudastadiet.

Den här frågan skapade en förskräcklig debatt som till slut utmynnade i en splittring mellan änglarnas rike och den Centrala Rasen. De änglar som var lojala med den Centrala Rasen argumenterade för att Lucifer och hans sympatisörer skulle förvisas på grund av deras radikala idéer vilka hade potentialen att skapa en varaktig spricka i deras verklighetsmembran och förorsaka väldig oreda. Lucifer, som hade långvariga överläggningar med den Centrala Rasen, förhandlade fram en kompromiss som innebar att han och hans sympatisörer kunde förflytta sig till en enda planet och där bevisa värdet i sin plan.

Sarah: Säger du att Lucifer fick tillstånd att experimentera på en planet?

Dr. Neruda: Ja.

Sarah: Okay, innan vi går vidare, berättar du detta som en myt eller förmedlar du i allt väsentligt Corteums uppfattning?

Dr. Neruda: Det finns tre urgamla manuskript i ACIO:s ägo som beskriver den här berättelsen i allegorisk form, men Corteums syn på detta är mycket mer exakt och definitiv i sin beskrivning av den här kosmiska händelsen.

Sarah: Så Lucifer genomförde detta experiment då? Var och med vilket resultat?

Dr. Neruda: Den planeten finns i en galax som är känd för era vetenskapsmän under namnet M51.

Sarah: Är det i samma galax som Animus finns?

Dr. Neruda: Ja, det är det.

Sarah: Så vad du faktiskt säger är, att Lucifer och hans sympatisörer skapade Animus till att bli själsbärare för änglar?

Dr. Neruda: Det är mer komplicerat än så.

Sarah: Det hoppas jag verkligen, för hela historien är för konstig för mig att tro på.

Dr. Neruda: Ha tålamod. Vi rör oss på obekvämt mark för de flesta människor. Dra ett djupt andetag och stå ut med mig, så skall jag försöka förklara det här.

Lucifer skapade en syntetisk, fysisk struktur som kunde hysa en hel mängd av en ängels behov. Strukturen var effektiv men medförde ett starkt överlevnadskomplex hos arten, vilket så småningom tog överhanden över den änglalika tendensen till oegennyttan och samarbete.

Sarah: Varför? Vad hände?

Dr. Neruda: När det formlösa medvetandet går in i ett verklighetsmembran genom en själsbärarens struktur, känner det sig omedelbart avstängt från alla andra krafter än sin egen. Det kastas bokstavligen in i separation. Hos människan kontrolleras detta mer eller mindre av en subtil insikt om att hon fortsätter att vara knuten till enhetskraften, därför att människans DNA är skapat för att undermedvetet sprida denna känsla av förenig.

Hos den själsbärare som emellertid skapades av Lucifer och hans följeslagare, separerades sambandet både medvetet och undermedvetet, därför att strukturen inte var baserad på DNA, som noga kontrolleras av den Centrala Rasen. Följaktligen gick denna experimentras mot ett mycket starkt överlevnadskomplex, därför att man starkt fruktade utplåning, vilket blir resultatet när man har en känsla av fullkomlig separation från enhetskraften. Detta överlevnadskomplex skapade en ras, som kompenserade fruktan för utplåning genom att utveckla ett mycket kraftfullt gruppsinne.

Gruppsinnet kompenserade förlusten av förenig med enhetskraften, genom att skapa fysiska och mentala naturliga resultat. På det här sättet förlorade de änglar som kom in i detta system minnet av sin änglanatur och blev mer intresserade av att samarbeta som ett enda kollektiv än som individer.

Det här blev ett bekymmer för den Centrala Rasen och Lucifer blev ombedd att avstyra sitt experiment. Men Lucifer hade blivit förtjust i den ras han hjälpt till med om att skapa. Dessa änglaväsen hade under flera generationer utvecklat en mycket sofistikerad uppsättning teknologier, kultur och sociala regler. Det var på många sätt en enda stor familj för Lucifer. Så han förhandlade för att modifiera sin skapelse så att de inte längre skulle inrymma änglafrekvensen eller kvantumstrukturen, utan de skulle bli självförsörjande.

Sarah: Vad menar du med självförsörjande?

Dr. Neruda: Jag menar att de skulle bli själlösa androider.

Sarah: Blev det så och är det de som blev Animus?

Dr. Neruda: Ja.

Sarah: Det stämmer inte. Varför skulle Gud – eller den Centrala Rasen för den sakens skull – tillåta Lucifer skapa en androidras? Visste de inte att dessa varelser skulle bli vårt universums gissel?

Dr. Neruda: Jo naturligtvis visste de. Emellertid så skapar Gud inte något så invecklat och komplext som universum för att sedan kontrollera hur allting fungerar.

Sarah: Men tidigare sa du att Gud dirigerar det som händer genom enhetskraften.

Dr. Neruda: Gud dirigerar hur multiversums dynamik smälter samman och formar en enad, förståelig dataström som kan informera om nästa evolution i multiversum (the multiverse). De flesta människor tror nog att en allsmäktig Gud skulle förvisa arter som Animus. Men det är inte så det fungerar, därför att den mörka sidan av rovgirighet, som hos Animus, utlöser resurser och nyskapande hos det tilltänkta bytet.

Sarah: Det är vi som är bytet?

Dr. Neruda: Inte bara vi, utan den mänskliga arten i sin helhet.

Sarah: Det onda avlar det goda. Det är vad du faktiskt säger, eller hur?

Dr. Neruda: Återigen, det gäller inte det onda versus det goda. Animus anser inte sig själva som onda när de invaderar en planet. Ur deras perspektiv genomför de bara sin plan att återföras till känslan av individualitet och bli – hur konstigt det än låter – mer andliga.

Sarah: Men förut, när jag frågade dig om deras avsikter med jorden, svarade du att du inte visste någonting om dem.

Dr. Neruda: Det gör jag inte heller. Jag vet däremot någonting om deras avsikter att konstruera om sina själsbärare till att bli mer DNA – anpassade. De önskar introducera DNA i sina själsbärare för att kunna transformera sin art. Det här är vad varje ras skulle göra under samma omständigheter. Faktiskt kan det kallas för nobelt.

Sarah: Nobelt? Jag ser inget nobelt i att försöka styra vår planet och utsätta våra medborgare för genetiska experiment och tyranni.

Dr. Neruda: För oss, nej. Men från en absolut objektiv ståndpunkt kan man uppskatta att Animus bara försöker förändra sin art till det bättre. De har inget annat val, därför att utan DNA kan de helt enkelt inte koppla sig samman med enhetskraften.

Sarah: Varför kan de inte ta kontakt med den Centrala Rasen och be om hjälp?

Dr. Neruda: Den Centrala Rasen är fullt medvetna om Animus och anser dem vara sin mäktigaste fiende. Kanske anser de att Animus är helt omöjliga att rädda. Eller kanske den Centrala Rasen ber om det drama som det innebär att ha en gammal fiende som tvingar dem att skydda sina mest värdefulla tillgångar. Vilken orsaken än är, så kan eller vill inte den Centrala Rasen hjälpa Animus att återknytas till enhetskraften.

Sarah: Så vad hände med Lucifer och hans planer?

Dr. Neruda: Enligt Corteum så lever han och mår bra och är helt och hållet återförenad med sin art som en medlem av hög rang.

Sarah: Bara så att jag fattar, vi pratar om Satan eller hur?

Dr. Neruda: Teologerna har fått till sig en brokig blandning av myter och legender, och i dessa har de under tidernas gång ingjutit sina egna tolkningar. Vi står där med bara litet mer än fantasier från tusen röster, men detta har på något sätt lyckats bli känt som fakta.

Satan, som vi tänker oss honom, har aldrig existerat. Det finns ingen motvikt till Gud. Gud ompänner all dynamik. Det finns ingen enskild polaritet som ligger utom dess räckvidd. Berättelsen om Lucifer – på en mycket hög nivå – berättades just för dig. Kanske kan du hitta likheter med den version av Rebellen Lucifer som är nedtecknad i Bibeln, men överensstämmelsen är i bästa fall sparsam. Jag är säker på att du håller med om det.

Sarah: Om det inte finns någon källa till ondska, varför existerar då ondska i sådant överflöd? Innan du svarar, jag vet att du inte gillar att jag förutsätter att ondska finns, men hur kan du kalla terrorism eller annan rovgirig mänsklig kraft för något annat än ondska, även om du påstår att Satan aldrig har existerat?

Dr. Neruda: Om du tittar på filmer som Star Wars eller Star Trek, så gör de gällande att utomjordingar bor i varje planetsystem i galaxen och bortom den. Men det är inte sant. Vår planet har en mycket ovanlig kombination av djur och organismer. Det universum som innehåller vårt fysiska verklighetsmembran är faktiskt fientligt till liv – på en extrem nivå. Ändå lyckas liv på något sätt utvecklas på vår planet i våra oceaners svarta djup.

Sarah: Vad har detta att göra med min fråga?

Dr. Neruda: Tålmod. Jag kommer dit, jag lovar.

Sarah: Okay.

Dr. Neruda: De beboeliga zonerna i vårt universum kan jämföras med att man tar en droppe vatten från Stilla Havet varje kubik-mile (en eng. mile = 1609 meter) och bestämmer att de är de enda droppar av oceanen som har potentialen till att innehålla alla möjligheter för mikrobiologiskt liv. Sedan drar man ut en enda molekyl från var och en av dessa vattendroppar och bestämmer att det är den enda delen av droppen som kan upprätthålla flercelligt liv. Från var och en av dessa molekyler drar man sedan ut en enda liten kvantpartikel och bestämmer att den är den enda delen av molekylen som kan upprätthålla komplicerade känsliga livsformer som t.ex. människor.

Den genbank som frodas på jorden är en form av valuta som inte har någon prislapp. Det enda jag kan säga är att dess värde överstiger allt som den mänskliga tanken kan föreställa sig. På grund av detta otroliga värde ådrar sig vår planet intresse från en massa utomjordiska raser. Detta gäller i dag lika mycket som för tusentals år sedan, eller hundratusentals år sedan.

Objekt av gränslöst värde, lika sällsynta som vår jord, drar till sig väsen utanför vårt planetsystem som önskar få herravälde över dem, vilket gör jorden till ett utomordentligt attraktivt objekt. Det är just den här attraktionen som har fört uppfattningen om ondskan till vårt psyke.

Sarah: Jag var med i resonemanget ända till sista meningen. Hur kan den attraktionen förmedla ondska till vårt medvetande?

Dr. Neruda: Aggressiva ET:s, utomjordingar, som faktiskt rent praktiskt ville äga jorden, besökte vår planet för ungefär elvatusen år sedan. Dessa ET:s inplanterade sina gener i vårt medfödda DNA. På det viset modifierade de vårt mänskliga DNA och tillförde en mer aggressiv, dominerande drivkraft till våra personligheter. Det var det här anlaget som delade den mänskliga arten i härskare och underkuvade.

Sarah: Jag förstår inte. Du säger att utomjordingar inplanterade en aggressiv gen i tusentals av vår infödda befolkning och att det var det som förde in ondskan i vårt medvetande?

Dr. Neruda: Dessa ET:s liknade människor till det yttre men betraktades som gudar på grund av sin överlägsna teknologi och andra förmågor. Det ansågs som en stor heder att ha samlag med dessa väsen, men endast få blev utvalda.

Sarah: Hur kom det sig då att deras DNA fick sådant inflytande att det bokstavligen skapade ondska i våra liv?

Dr. Neruda: En av de ännu oupptäckta egenskaperna i DNA är att det kan överföra egenskaper – speciellt aggressiva sådana – utan fysisk mellanhand.

Sarah: Snälla, förklara.

Dr. Neruda: Det finns bärvågskretsar inuti DNA som sänder ut egenskaper, och även vissa former av intelligens, genom ett verklighetsmembran på subkvantumnivå. Det är en sidoringrediens till den enande kraften som fortplantar och sprider nya egenskaper och insikter från de få till mängden. Det är detta som gör det möjligt att sända en ny insikt eller en viktig

egenskap genom och till ett spektrum inom arten, vilka svarar på insikten eller egenskapen, och det här sker utan fysiskt samröre.

Sarah: Du säger, att en enstaka person kan ha en idé eller en egenskap som finns deponerad i hans/hennes DNA och sedan överför DNA:t egenskapen som från en radiomast, och då blir var och en på planeten som liknar honom/henne påverkad?

Dr. Neruda: Jag skall förklara några saker som du sa.

Först och främst gäller det inte en enda person. Det behövs en kritisk massa på minst flera hundra för att en personlig egenskap skall kunna överföras, eller kanske bara tio till tjugo personer för att överföra ett nytt koncept eller en ny insikt. Hur som helst, det går aldrig med en enda person. Men den här vetenskapen är inte helt klarlagd, inte ens för ACIO.

För det andra, det sänds inte ut som från en radiomast. Det sänds ut selektivt till DNA:n i resonans, och den effekt det har beror inte på om mottagaren är likadan, eller ens lik donatorn. Det beror på receptiviteten hos deras DNA. Somliga personer öppnar sina DNA för nya innovationer, andra inte. Det är detta som är den kritiska faktorn för att den nya egenskapen eller idén överförs med framgång.

Sarah: Okay, ET:s med sin aggressiva personlighet smittade människor och detta förde in onda tendenser i vår ras. Varför lät den Centrala Rasen detta hända?

Dr. Neruda: Det vet vi inte.

Sarah: Men tidigare sa du att de skulle skydda vår planet med sin bästa teknologi. Varför skyddade de den inte för tusentals år sedan?

Dr. Neruda: Det är ett mysterium. Vi vet inte.

Sarah: Jag antar att detta är ett av skälen till varför Femton inte litar på WingMakers när det gäller vårt försvar.

Dr. Neruda: Han har aldrig sagt något, men jag håller med dig.

Sarah: Jag skulle vilja återvända till ämnet Gud – och bara för protokollet, jag är väl medveten om att jag lämnar ämnet WingMakers, men jag kan inte motstå att tala om de här sakerna. Okay?

Dr. Neruda: Det passar mig bra. Jag diskuterar vilket ämne du än väljer.

Sarah: Tidigare förklarade du, att för dig är Gud en kraft, men är det kraften?

Dr. Neruda: Menar du om Gud är singularis eller pluralis?

Sarah: Ja.

Dr. Neruda: Gud är bådadera.

Sarah: Båda?

Dr. Neruda: Gud finns överallt därför att den är den enande kraften, men paradoxalt nog, genom att vara den förenande kraften är den också unik eller singularis. Fysiker kan förklara för dig att det finns fyra primära krafter i verksamhet i universum: stark nukleär, svag nukleär, gravitation och elektromagnetik. De här krafterna är faktiskt facetter av en enda kraft, mer primär och absolut kausativ.

Einstein arbetade nästan i trettio år med att försöka bevisa detta med sin enhetsteori, men hittade aldrig svaret. Ingen förmodas ha gjort det. Jag kan bara rapportera att Labyrintgruppen – genom att använda sin LERM teknologi – har upptäckt denna kraft. Och den här kraften har ett påtagligt medvetande. Det betyder att den är varken kaos eller ordning. Den är bådadera, och flyter mellan de två världarna av kaos och ordning liksom en sinusvåg flyter mellan positiv och negativ amplitud.

Sarah: Och kan våra fysiker bevisa eller motbevisa detta?

Dr. Neruda: Nej, våra fysiker kan inte bevisa eller motbevisa vad jag säger. De sitter för mycket fast i specialiserade teorier, vilka är i kris.

Sarah: Vilken sorts teorier?

Dr. Neruda: Som kvantmekanik, för att ge ett exempel.

Nästan alla fysiker, oavsett specialitet, skulle helt ärligt ställa sig framför dig och tala om att kvantmekanik är den rätta och kompletta teorin som ligger bakom vår förståelse av universum. Men den hedrar inte partikelns medvetande och den har inte något sätt att upptäcka de oändligt små magnetiska fält i vilka dessa partiklar vistas.

Sarah: Varför?

Dr. Neruda: Det här är inte ett ämne för lekmän, Sarah. Jag vet inte hur jag skall förklara det i ord som du kan förstå. Det handlar om det faktum, att våra fysiker i den akademiska världen saknar sofistikerad kraft-förstärkande teknologi som kan upptäcka de extraordinärt små magnetiska fält som subatomära partiklar har sina ”nästen” i, vilka i sin tur skapar ett sammanhängande nät av tankebanor. Dessa tankebanor – kollektivt sett – representerar enhetskraftens yttre struktur och de genomtränger multiversum. De magnetiska fälten representerar det inre eller enhetskraften, och de genomtränger formens formlösa medvetande.

Sarah: Okay, jag förstår ditt påpekande, att det här inte är ett ämne för lekmän. Du har helt och hållet tappat bort mig i den här diskussionens abstrakta natur. Jag trodde att vi talade om Gud och nu är jag inte säker på, vad vi talar om.

Dr. Neruda: Fortsätt att fokusera på den primära, ursprungliga kraften. Gud har saktat ner sig själv för att visa upp sitt fysiska förkroppsligande i de fyra krafter som jag talade om tidigare.

Sarah: Så det här är verkligen hur universum fungerar och jag skall bara acceptera det?

Dr. Neruda: Nej, nej, nej. Jag vill inte lämna dig med uppfattningen att det jag har sagt är hur universum fungerar. Om det finns en enda sanning, som jag otvetydigt kan fastslå

så är det att min förståelse för hur multiuniversum (multiverse) fungerar, även om den vuxit fram med hjälp av verktyg som partikelfysik, kosmologi och matematik, i bästa fall är en del av den totala förståelsen och i sämsta fall är den totalt felaktig.

Sarah: Nåväl, då har vi i själva verket inte kommit någonstans eller hur? Om det du sagt i kväll bara är delvis förståelse eller fullständig missuppfattning, var kommer då våra skarpaste vetenskapsmän och teologer in? Du sitter med alla fördelar genom en avancerad teknologi och en utomjordisk kosmologi och ändå kan du inte förklara universum med någon trovärdighet. Även med ditt bevis på Gud påstår du, att du i allt väsentligt inte vet någonting med säkerhet. Vad menar du egentligen?

Dr. Neruda: Ingen som har satsat på astronomi, kosmologi eller fysik tycker om att tänka att deras disciplin är missledande genom falska eller ofullständiga slutsatser. Men det är de. Och det finns en bra anledning till det.

Sarah: Vilken då?

Dr. Neruda: Föreställ dig att det observerbara universumet är mittersta pinnen på en stega som du inte vet längden på. Varje stegpinne ovanför och under det observerbara universumet representerar storleksordningar bortom våra sinnesförmågor. Som exempel, låt säga att pinnen ovanför det observerbara universumet representerar de yttre parametrarna i Vintergatans galax. Genom att använda ett teleskop kan vi se den närmaste pinnen ovanför oss, men resten av stegen förlorar sig i ett tjockt töcken.

Om vi ser neråt – på mikroskopisk nivå med hjälp av ett elektronmikroskop – kan vi lägga till ytterligare en pinne under vårt observerbara universum, och med en partikelaccelerator kan vi även teoretisera vad nästa pinne nedanför denna kan vara. Men resten av stegen förlorar sig neråt i ett tjockt töcken, som inte skiljer sig från den när vi försöker att se uppåt.

Med all vår teknologi och teori har vi fortfarande ingen aning om hur lång stegen är eller ens om stegen är rak eller börjar böja sig och vrida sig som en dubbelspiral. Vi vet inte om toppen på stegen kanske böjer sig så kraftigt att den faktiskt går samman med den nedre änden på stegen. Och vi vet inte om det finns ytterligare stegar.

Sarah: Okay, jag tror jag vet vart du syftar med detta, men varför verkar det som om vetenskapen känner till mer än vad den faktiskt gör?

Dr. Neruda: Det stora flertalet av människorna på planeten – kanske nittionio procent – har ingen erfarenhet bortom den mittersta pinnen på stegen. Och de som har privilegiet att observera nästa pinne över eller under, med hjälp av teknologi, drar den felaktiga slutsatsen eller kanske hoppas, att stegen bibehåller samma form och håller fast vid samma principer.

ACIO har observerat ytterligare en pinne på stegen – bortom den akademiska teknologin. Inte mer. Genom detta har vi emellertid bara blivit mer ödmjuka inför djupet och bredden på vår okunskap. Vi har lärt oss att stegen faktiskt byter form. Den börjar modifiera sin form och vi teoretiserar att dess form inte längre är förutsägbar eller ens stabil.

Sarah: Betyder inte det här att vår fysik är felaktig?

Dr. Neruda: Jag gillar sättet på vilket en undanskymd författare, Gustave Naquet, uttrycker det: ”Alltid när kunskapen tar ett steg framåt, så drar sig Gud ett steg bakåt.”

Varje pinne på stegen kan kräva en annan uppsättning fysik eller lagar och instrument. Har Neandertal-mannen fel, sett ur den moderna människans perspektiv? Han var mer en föregångare eller en tidig prototyp. Det är samma sak med fysik eller kosmologi. Man måste förstå det som en värdefull prototyp som har sitt berättigande i tiden, men som till slut kommer att ersättas av en ny modell som omsluter fler pinnar på stegen.

Sarah: Det är fortfarande svårt att förstå, att alla dessa teknologiska fördelar som ACIO har, bara har klarlagt hur litet vi vet om vårt universum. Det ger oss inte mycket hopp.

Dr. Neruda: Hur menar du?

Sarah: Jo, för mig verkar det som när vi inte vet vad vi inte vet, så är vi dömda att dra slutsatser om saker, slutsatser som tas som fakta när de i verkligheten bara är uppfattningar. I det här fallet är vetenskapen inte bättre än religionen. Har jag rätt?

Dr. Neruda: Det intressanta med vetenskap är att ursprunget avslöjar hur saker fungerar. Om du kan följa partiklar till sina ursprung så kan du förstå hur den inre rymden fungerar. Om du kan följa de kosmiska partiklarna – galaxer, kvasar och svarta hål – till sina ursprung så kan du förstå hur yttre rymden fungerar. När du lägger samman de två halvorna med ”mitt-i-mellan-rymden” eller det observerbara universumet, kan du förstå hur hela multiversum (multiverse) fungerar.

Problemet är att ingen har linsen eller teknologin till att studera ursprunget. Och det är här som teorin tar över. Skillnaden mellan vetenskap och religion är att vetenskapen tillämpar teori medan religionen tillämpar tro. Men både teori och religion kommer till korta, när det gäller att avslöja ursprunget. Så ur denna synvinkel är de likvärdiga.

Sarah: Men om det du säger är sant, så lever vi i en värld, som vi faktiskt inte förstår.

Dr. Neruda: Exakt.

Sarah: Om vi inte förstår vår värld och vetenskap och religion kommer till korta, vart vänder vi oss då? Jag menar, hur skall vi ta hand om vår okunnighet?

Dr. Neruda: Faran med okunnighet ligger bara i, att man tror att man inte är okunnig. Om du vet att du saknar insikt om de inre dimensionerna och hur de fungerar så vet du, att du har blanka partier. Du kan hålla ögonen öppna efter varje tecken på en djupare insikt eller en mer djupgående känsla av mening. Du måste lära dig att leva med ofullkomligheter och att använda det som en motiverande kraft, hellre än en anledning till förtvivlan eller likgiltighet.

Vad gäller ”vart skall vi vända oss”? Det är en svår fråga att besvara. Den är anledningen till att alla drama har paketerats och blivit sålda via media. Det är till media som de flesta människor vänder sig. De slår på sin TV, radio, dator, dagstidning, magasin och till och med

böcker, och dessa levererar de informationspaket som buntats samman av media. Media känner väl till att folk är okunniga – tillräckligt mycket för att sakna förmågan till att genomskåda ofullkomligheten i de informationspaket som de presenterar för sina kunder. Information är ofullständig, och detta drar in vår befolkning i okunnighet, vilket möjliggör manipulation.

Sarah: Av vem?

Dr. Neruda: Sarah, ingen varelse är master-manipulatore, om det är vad du frågar efter. Det är mera så att alla i media manipulerar information och avslöjanden. Allt är en del i det drama som får folk att vända sig till media för att finna sina svar, och det är medborgarna som är ansvariga för det här tillståndet, för de kräver inte att deras utbildningscentra försäkras om klara, fullständiga informationspaket och sänder ut dem till allmänhetens kännedom.

Sarah: Säger du att våra skolor och universitet borde vara ansvariga för den här informationen och inte Media?

Dr. Neruda: I en ideal värld, ja. Så har Corteum konstruerat sin informationsstruktur. Utbildningscentra dominerar distributionen av information, genom ett kollektivt och väl genomtänkt system av journalister. Journalisterna är specialister inom ämnen som teologi, konst och vetenskap, regering, affärer och teknologi. De här journalisterna dokumenterar de bästa tillämpningarna inom var och en av dessa discipliner och delar med sig av informationen i full öppenhet. Inget utelämnas. Källforskningen är grundlig och noggrann och helt opåverkad av det politiska spektrumet av särintressen.

Sarah: Okay, jag är själv journalist och vi har till slut kommit in på ett ämne, som jag vet något om. När jag var nyhetsreporter kände jag aldrig någon överordnad politisk hand som påverkade mig om vad och hur jag rapporterade. Jag vet att på nationell nivå – speciellt vid rapportering i Washington DC – kanske detta inte alltid är fallet, men det som vi samtalat om de senaste kvällarna fanns inte ens på min radarskärm. Det här är ett verkligt problem. De här berättelserna är helt och hållet sekretessbelagda och undanstopgade. Och betänk att våra politiker inte ens känner till att ACIO existerar, och inte heller allt annat som hör samman med ACIO. Hur kan du då skylla på politikerna, eller på media vad den saken anbelangar.

Dr. Neruda: Jag hade inte som avsikt att skylla på någon, faktiskt. Systemet är bristfälligt. Alla som är involverade i systemet vet, att det är större än livet och att det inte kan ändras av någon enstaka person eller ens grupp av personer. Media känner till sina begränsningar och känner till sina marknader. Folk vill veta sanningen om det som påverkar dem i deras pocketbok. Områden som kosmologi, ET:s, ACIO, och liknade som händer bakom kulisserna, betraktas som lätt läsning för massorna – reserverad för underhållning – och inte seriösa nyheter.

Sarah: Det här är allt annat än lätta nyheter, och det vet du. Varför låter du så cynisk?

Dr. Neruda: Om jag är cynisk vad beträffar media så är det inget som du skall ta personligt. Min uppfattning är att media inte nämnvärt kommer att ändras förrän utbildningssystemet ändras radikalt och producerar studerande som kräver mer än nyhetsdrama, sport och väder.

Sarah: Så våra skolor skall inte bara producera studerande med aptit på kosmologi, utan de skall också producera nyheter. En ganska stor beställning för en skola, tycker du inte det?

Dr. Neruda: Kanske det, men det är vad som krävs innan ACIO och snarlika organisationer delar med sig av sin kunskap till massorna.

Sarah: Och varför det?

Dr. Neruda: Den akademiska världen skulle absolut stå på huvudet om ACIO klev fram och bevisade sina forskningsresultat, teknologier och bevis på ET-samarbete. ACIO skulle attackeras. Och det skulle bli en ondskefull attack. Åtminstone var det Femtons omedgörliga slutsats. Så därför hade ACIO ingen annan väg att gå för att föra ut sina resultat till allmänheten, än genom den privata sektorn och via den allians ACIO hade med NSA:s Special Projects Laboratory.

Sarah: Ge mig ett exempel på något – en teknologi eller upptäckt – som först avslöjades av ACIO och sedan exporterades till den privata sektorn.

Dr. Neruda: Transistorn är ett bra exempel.

Sarah: Så du säger att ACIO uppfann transistorn?

Dr. Neruda: Nej, Bell Labs uppfann transistorn, med ACIO arbetade ihop med Bell Labs, eller mer exakt, med Mervin Kelly, som var ansvarig för verksamheten i mitten på femtiotalet. Mr. Kelly hade knutit en briljant fysiker, som hette Bill Shockley till det här projektet och han blev medveten om de yttersta gränserna av ACIO.

Sarah: Hur gick det till?

Dr. Neruda: Det är ett litet känt faktum: Mr. Shockley, i samarbete med en vän till honom, uppfann världens första kärnreaktor. Genom Mr. Kelly hörde försvarsdepartementet talas om det och ville absolut lägga vantarna på uppfinningen. Det här var före Manhattan Projektet sattes igång. Mr. Kelly ville att uppfinningen patenterades men departementet kastade in alla tänkbara hinder. De försåg hela uppfinningen med absolut sekretess och förhandlade fram att en av våra vetenskapsmän i hemlighet skulle arbeta med Mr. Shockley.

Sarah: När var detta?

Dr. Neruda: Det hände 1944 och 1945.

Sarah: Varför bråkade vår regering om patenten?

Dr. Neruda: De visste att Mr. Shockley kunde komma att spela en roll i kriget, och önskade att utnyttja detta som en hävstång för att säkerställa hans förpliktelse att hjälpa till. Han var svår att samarbeta med har jag blivit berättad. Han klev aldrig fram och frivilligt erbjöd sina tjänster om han inte visste att det på något sätt gagnade honom. Så regeringen höll tillbaka patentfrågorna tills han skrivit på för projektet.

Sarah: Gjorde han det?

Dr. Neruda: Ja.

Sarah: Och på vilket sätt gagnade det honom?

Dr. Neruda: Det fanns inom regeringen en nyligen formad underrättelseorganisation – förlöparen till NSA. Den var känd som ”the General Services Special Projects Labotatory”, och ända fram i våra dagar är litet känt om den. SPL fördes 1953 in under NSA som en icke officiell avdelning och slutligen fördes ACIO in under SPL som ett icke officiellt forskningslaboratorium. Så ACIO låg två nivåer djupare ner eller vad man kallar för svart rot.

Sarah: Vad var anledningen till alla de här säkerhetsåtgärderna? Kriget?

Dr. Neruda: Det kanske förvånar dig, men kriget hade inte så stor påverkan på de krafter som ACIO var i kontakt med. Deras huvudbry gällde ET:s och vem som först skulle kunna utnyttja deras teknologi i militära tillämpningar. På den tidigare delen av 1940-talet var UFO-observationer ganska vanliga – även mer än vad de är i dag. Och vår regering var övertygade om att dessa observationer var verkliga och att de verkligen var utomjordiska krafter. Regeringen önskade två saker: Stjäla teknologin från nerlagda, strandade rymdfarkoster, eller etablera ett samarbete. De brydde sig inte speciellt mycket om på vilket av de två sätten som det gick till.

Sarah: Men hur hänger allt detta ihop med Shockley?

Dr. Neruda: Jag tappade tråden lite grann. Mr. Shockley introducerades för SPL och blev intressant inom flera av SPL:s hemliga initiativ. Om det inte vore för hans personliga drag så skulle han blivit erbjuden att ansluta sig till SPL, han var så briljant. Hur som helst så fick han tillgång till en del forskning kring fälteffekttransistorer som pågick inom SPL. Det här var före upptäckten av de sammanfogade transistorerna vid Bell Labs, vilken gjordes av kollegor till Mr. Shockley.

Mr. Shockley fick tillåtelse att utnyttja en del av SPL:s forskningsarbete för att skapa sin egen version av fälteffekttransistorn och blev känd som dess uppfinnare i vida kretsar. Det här gjordes i utbyte mot hans tjänster med att hjälpa armén och marinen i deras strategiska operationer under kriget. Han var medveten om SPL och kände till delar av deras agenda, och jag har hört, att han ville ansluta sig till SPL efter kriget på grund av deras överlägsna laboratorier. Men ännu en gång hindrade hans personliga drag honom från anställning.

Sarah: Så Bell Labs fick patentet för transistorn i utbyte mot Shockleys assistans med kriget. Vad exakt gjorde han som var så viktigt?

Dr. Neruda: Jag är inte helt säker, men generellt sett var hans roll att hjälpa till att optimera utvecklingen av vapen.

Sarah: Vad var NSA:s roll i allt det här?

Dr. Neruda: NSA existerade inte förrän i november, 1952. Vid den tiden var SPL och ACIO de två mest avancerade, hemliga labben som fanns. Och båda hade bara ett privat lab, Bell

Labs, som de samarbetade med. Och detta berodde på Mr. Kellys vänskap med den verkställande direktören på SPL.

Sarah: Hur var relationen mellan SPL och ACIO?

Dr. Neruda: Du menar på 1940-talet?

Sarah: Först, hur lång bakåt i tiden sträcker det sig?

Dr. Neruda: SPL bildades 1938. Det pågick en stark utveckling, speciellt i Europa, inom fissionsenergin. SPL bildades ursprungligen för att undersöka fission som en alternativ energikälla, men också för att undersöka möjligheterna till militära tillämpningar.

Sarah: Varför hölls den så hemlig?

Dr. Neruda: Under 30-talet var det stor politisk oro i Europa, och USA var inte säker på vem de kunde lita på. De ansåg att fission var svaret på överlägsenhet i krig och ville inte dela kunskaperna oavsiktligt. De alarmerades också av de plötsliga framsteg, som gjordes inom den Europeiska fysikforskningen och kände att de behövde koncentrera några av sina bästa resurser för att skapa ett laboratorium i världsklass, och bemanna det med några av de bästa hjärnorna på planeten.

Sarah: Hur kunde de bästa hjärnorna på planeten plötsligt bli handplockade av USA:s regering utan att väcka uppmärksamhet i den vetenskapliga världen? Jag menar, hur gick det att hålla detta hemligt?

Dr. Neruda: De tog inte etablerade ledargestalter inom det fysiska området. De letade upp de unga, knoppande genierna, som fortfarande var relativt okända, men som under rätt guidning och med den bästa tillgängliga teknologi kunde producera något extraordinärt.

Sarah: Som transistorn?

Dr. Neruda: Som transistorn.

Sarah: Så om SPL etablerades under 1938, när föddes ACIO?

Dr. Neruda: Det etablerades 1940, kort efter att SPL organiserats.

Sarah: Varför?

Dr. Neruda: Delvis för att ledningen inom SPL fruktade att bli upptäckta av Kongressen. De beslöt att utföra en Svart Rot för att bygga ett laboratorium som var oåtkomligt för politiska krafter eller för media. Svart Rot blev ACIO:s kodnamn. Dessutom ville de inte att SPL:s forskningsagenda skulle konkurrera med ET-frågor. När allt detta först hänt var ET:s och UFO:s fortfarande ett ämne för mycket debatt inom SPL. De flesta inom SPL:s ledning trodde inte på dem. Det fanns inga starka bevis.

Men när den första rymdfarkosten hittades intakt, då ändrades inställningen hos alla inom SPL och beslut togs att utveckla en separat forskningsagenda och att den var den viktigaste

och hemligaste av de två labben. Så Svart Rot, eller ACIO som det kallades senare, bildades bakom SPL och på en djupare säkerhetsnivå. Den var icke erkänd och på två nivåers djup.

Sarah: Syftade du på Roswell-incidenten nyss – det om den bärgade rymdfarkosten?

Dr. Neruda: Nej. Det här var en övergiven rymdfarkost som hittades i vattnet utanför Floridas kust 1940.

Sarah: Så den var bara övergiven. Vem fann den.

Dr. Neruda: Som det berättas så var det en amatördykare so fann den i vattnet på ungefär två meters djup. Den var perfekt intakt.

Sarah: Vad hände med dykaren?

Dr. Neruda: Det var ett anonymt tips till Marinen. Personen som upptäckte den hittades aldrig. Men senare fick vi veta att upptäckten var en iscensatt händelse.

Sarah: En iscensatt händelse?

Dr. Neruda: Det betyder att upptäckten var dirigerad av Corteum.

Sarah: Så det här var en farkost från Corteum som lämnats för att bli upptäckt av Marinen?

Dr. Neruda: Det var så de valde att ta sin första kontakt.

Sarah: Genom att lämna en av sina farkoster i havet, och sedan ringa till Marinen och tala om var de kunde hitta den? Fanken också, det här är konstigt.

Dr. Neruda: Ja, men enligt ”loggboken” tog det dem tre samtal innan någon gjorde sig omaket att undersöka händelsen.

Sarah: Okay, så det här är hur ACIO bildades. När blev du inblandad?

Dr. Neruda: 1956. Min far upptäckte en skadad rymdfarkost i Bolivias djungel under en jakt. Det var en triangulär farkost, ungefär sju meter från hörn till hörn och nästan liksidig. Den innehöll en besättning på 26 personer, alla döda.

Sarah: Corteum?

Dr. Neruda: Nej, den här farkosten blev senare identifierad som ett Zeta skepp. Den var på en rekognosceringsuppdrag liknande min fars – för att jaga djur. Olyckligtvis slutade den att fungera under flygning i en elektrisk storm. Min far handlade med elektronik, mestadels för den Bolivianska militären.

Sarah: Jag vet att du berättat det här tidigare, men snälla du, berätta en gång till så jag får med det i intervjun.

Dr. Neruda: Min far plockade med sig en speciell teknologi från skeppet och tog sedan kontakt med en pålitlig vän, som var officiell militär inom den Bolivianska regeringen. Till att

börja med ville min far sälja farkosten till den Bolivianska militären, men det blev snabbt en fråga för USA:s militär – speciellt för SPL. En av SPL:s direktörer sammanträffade med min far, försäkrade sig om skeppets plats och genomförde ett komplett bärgningsuppdrag, allt inom tre dagar.

Det här gjordes i utbyte mot amerikanskt medborgarskap och en anställning inom SPL för min far.

Sarah: Varför förhandlade din far fram de här villkoren i stället för pengar?

Dr. Neruda: Han visste att det var enda sättet för min far och mig att få behålla livet. Han behöll kontrollen över en väsentlig del av skeppets navigationsutrustning och lämnade allt övrigt till SPL.

Sarah: Och hur reagerade den Bolivianska regeringen?

Dr. Neruda: De fick rundhänt betalt.

Sarah: Och det betyder?

Dr. Neruda: Under de sju åren mellan 1952 och 1959 upptäcktes ytterligare sex rymdskepp under liknande omständigheter som min fars. Bara ett av dessa upptäcktes på amerikanskt territorium. De andra fem lämnades villigt över till vår militär i utbyte mot pengar.

Sarah: Jag antar att dessa länder inte ville ha några politiska konsekvenser?

Dr. Neruda: Just det, men de ville också ha pengarna och vänskapliga förbindelser med USA:s militär. De såg framtida fördelar i form av delad teknologi, militärt skydd, lån och många andra fördelar som man inte kan ta på. Kort sagt, det var smart politik. Dessutom fanns det inget land utanför Sovjetunionen som hade något laboratorium liknande ACIO:s. Vad skulle de göra med de här rymdfarkosterna?

Sarah: Din far och du kom till USA – vad kvalificerade honom till en plats inom SPL och vad sysslade han med där?

Dr. Neruda: Min far var inte enbart säljare med den Bolivianska regeringen som kund, han var också elektronikexpert med en avancerad elektronikingenjörsexamen. Han hade flera patent på sin meritlista, men ansågs som något av en drömmare och en förlorad själ, antar jag.

Sarah: Lever han än?

Dr. Neruda: Nej.

Sarah: Jag beklagar. Vad hände med resten av familjen? Var det bara du och din far som kom till Amerika?

Dr. Neruda: Jag var enda barnet. Min mor dog kort efter att jag föddes. Jag var bara fyra år när jag kom till Staterna. Jag har inget starkt minne av mitt hem i Sorata.

Sarah: Var ligger Sorata?

Dr. Neruda: Norr om La Paz, vid östra änden av Titicacasjön.

Sarah: Kanske har jag sett för många episoder av x-Files, men det verkar lite för otroligt att din far kunde förhandla fram ett jobb och amerikanskt medborgarskap med SPL. Kan du förklara hur han gjorde det?

Dr. Neruda: Han bad om det. Det var inte så svårt. Här är en man som talar perfekt engelska, kan elektronik och har viss politisk tyngd. Men det viktigaste var att han ledde SPL till en mycket viktig upptäckt, värd miljarder dollar i forskning och utveckling. Och min far var smart nog att fotografera farkosten och försäkra sig om elektroniska komponenter som hörde till dess navigation. Han hade dessa i säkert förvar, med instruktioner om deras handhavande i det fall något skulle hända honom eller mig.

Sarah: Ta inte illa upp, men sa du inte att bara unga genier fick anställning inom ACIO? Jag utgår ifrån, att din far inte var kvalificerad.

Dr. Neruda: Nej, han var inte ett geni. Men han var tillräckligt smart för att bidra till en del av det omvända ingenjörsarbetet (reverse-engineering, demontera och förstå) och de experiment som pågick inom ACIO – speciellt de som handlade om halvledare.

Sarah: Och allt detta hände i mitten på 50-talet?

Dr. Neruda: Ja.

Sarah: Var Femton där på den tiden?

Dr. Neruda: Nej. Han kom till ACIO på våren 1958.

Sarah: Så han kände din far?

Dr. Neruda: Tro det eller ej, men min far utnämndes till direktör i ACIO:s ledningsgrupp under slutet av sin anställning, och detta tack vare Femton som omedelbart gillade min far. Kom ihåg att Femton är spanjor. Min far kände Femton lika bra som någon annan och han hade den största respekt för honom.

Sarah: Var din far medlem i Labyrintgruppen?

Dr. Neruda: Ja.

Sarah: När blev du bekant med Labyrintgruppen och dess mission?

Dr. Neruda: Femton introducerade mig på ett möte som jag aldrig glömmer.

Sarah: När var det?

Dr. Neruda: Den 18:e september, 1989.

Sarah: Vad hände?

Dr. Neruda: Femton visade mig en svit teknologier som varit en del i ett TTP (Technology Transfer Program) med Corteum. Han förklarade att de aktiverade de delar av hjärnan som smälter samman den omedvetna dataströmmen med den medvetna. Det här gör det möjligt att ett mycket mer potent dataflöde kan fångas upp av det medvetna sinnet.

Sarah: Kan du förklara hur det fungerar?

Dr. Neruda: Jag skall göra mitt bästa, men det blir en teknisk förklaring. Jag vet inte, hur jag annars skall gör det.

Sarah: Försök. Jag ger en signal när jag tappat tråden.

Dr. Neruda: Det finns en del i hjärnan som kallas thalamus-cortex systemet (engelska: thalamocortical system, tällkottskörteln och hjärnbarken). Corteums teknologi aktiverade den här speciella sektorn i hjärnan genom att förmå (inducing) ett litet funktionellt kluster inom det här systemet till att få den högre ordningens medvetande att expandera. Dessa utgör medvetandets nervkoordinering, vad gäller högre ordningens resonemang och tankelogik, vilket är väldigt användbart för vetenskaplig forskning, matematik, och problemlösning i allmänhet. Hänger du med?

Sarah: Jag är inte helt borta. Men vilka regler gäller för den här teknologin inom Labyrintgruppen?

Dr. Neruda: När Femton först blev insatt i Corteums TTP, var han den förste att använda den här teknologin på sin egen hjärna.

Sarah: Nu kommer jag ihåg, han fick visionen om BST en kort tid efter detta. Har jag rätt?

Dr. Neruda: Korrekt.

Sarah: Och det här är varför han bildade Labyrintgruppen, för att driva på utvecklingen av BST. Riktigt?

Dr. Neruda: Ja.

Sarah: Så var och en som blev handplockad av Femton måste använda Corteumteknologin och resultatet blev att alla blev smartare. Och ingen utanför Labyrintgruppen misstänkte att Labyrintgruppen existerade?

Dr. Neruda: Ingen vad jag känner till.

Sarah: Okay, tillbaka till din ”story” om Femton. Vad hände?

Dr. Neruda: Var och en som visste något om Femton visste att han var intensivt intresserad av tidsresor, men inte förrän den dagen hade jag en aning om graden av intensitet. Han förklarade fysiken bakom sin BST-plan och hur Corteum här spelade en vital del i utvecklingen.

Han ville föra över mig till ett nytt projekt, som hade med utvecklingen av BST att göra, och när han förklarade projektets innehåll skakade jag på huvudet. Jag trodde inte att jag skulle klara av jobbet.

Sarah: Vad handlade projektet om?

Dr. Neruda: Det var ett projekt som innebar att konstruera och utveckla en avancerad teknologi för neurologiskt urval (advanced neuronal selection technology) för den mänskliga hjärnan, ett ämne som jag kände väldigt litet till. Jag framförde mina invändningar, men Femton förklarade att heller ingen annan gjorde det och det var lika bra att jag åtog mig utvecklingen. Sen förklarade han flyktigt Corteumteknologin för förbättrad hjärnfunktion. Det var vid det här tillfället, som han informerade mig om, att alla med säkerhetsnivå tolv erbjöds att genomgå den här processen.

Sarah: Jag antar att alla accepterade erbjudandet.

Dr. Neruda: Det är ett säkert antagande, även om det finns vissa olägenheter med teknologin.

Sarah: Som vad då?

Dr. Neruda: Det medvetna sinnets informationskapacitet är mycket begränsad. När du intensifierar sambandet mellan det medvetna och det undermedvetna så avvisar det medvetna sinnet bredden och djupet på informationen och tenderar att bli en iakttagare av det alternativa medvetandetilståndet. Med andra ord, den hjärnförhöjande processen triggas igång ett snabbt och flytande skifte mellan medvetandestadier, inte olikt en "slide show" (diabildvisning) i snabb takt där varje bild representerar ett annorlunda medvetandestadium.

Sarah: Jag tror jag fattar, men är det inte värt det om du kan kontrollera den här sidoeffekten?

Dr. Neruda: Jag tyckte det och så gjorde alla andra. En del blev mer påverkade av processen än andra och för det mesta varade olägenheten bara några veckor innan det högre sinnet började integrera det här in i sin dynamiska kärna.

Okay, nog om hjärnan. Jag skulle vilja gå tillbaka till Labyrintgruppen. Du nämnde i den första intervjun, att den är den hemligaste organisationen på hela planeten, trots att den är en av de mest inflytelserika. Hur arbetar den i hemlighet och utövar sitt inflytande trots detta?

Dr. Neruda: Labyrintgruppen är en underenhet till ACIO och absolut hemlig. Huvudsyftet var att skapa en verkställande organisation för de rena teknologier (pure-state technologies) som ingick i de TTP, som Femton förhandlade fram med Zeta och Corteum. Femton ville inte ha de här teknologierna inom ACIO, där de skulle komma inom SPL:s räckvidd, och potentiellt även inom NSA:s. Han ville först granska, analysera och dra slutsatser om de här nya teknologierna innan han räknade ut, hur han skulle urlaka dem så att de blev mindre kraftfulla och möjliga att exportera till SPL eller till de privata syndikat som vi jobbade med.

Vi använde de bästa säkerhetssystem som finns. Med det vill jag ha sagt, att vi kunde säkra våra teknologier från alla typer av fientligt inställda krafter. Det här gjorde det möjligt för

medlemmarna inom Labyrintgruppen att fokusera på tillämpningar av de här rena teknologierna vilka förde BST:s agenda framåt.

Ingen förstår vårt inflytande därför att vi har lyckats placera ut de här urvattnade teknologierna i teknologier bakom kulisserna, som används av vår militär, NSA, DARPA, och inom de privata syndikat, som vi väljer att samarbeta med.

Sarah: Jag tyckte du sa, att ni till och med arbetar med den privata industrin?

Dr. Neruda: Labyrintgruppen arbetar inte direkt med den privata sektorn. Men en del av teknologierna filtreras igenom till den privata sektorn.

Sarah: Som transistorn?

Dr. Neruda: Nej, fälteffekttransistorn var mer en utveckling av SPL.

Sarah: Ge mig då ett exempel på något under senare tid, som utvecklats av Labyrintgruppen till den privata sektorn. Något som jag kanske känner till.

Dr. Neruda: Jag kommer inte på något just nu, som du kan tänkas känna till. Våra teknologier syns inte på förstasidan av Newsweek eller Time precis.

Sarah: Jag vill bara ha lite information, som jag senare kan utvärdera. Transistor-storyn ger mig inget som jag kan göra en uppföljning på, även om den är intressant. Jag tvivlar på att Shockley fortfarande lever. Gör han det?

Dr. Neruda: Först och främst, om han levde skulle han aldrig avslöja SPR:s påverkan på sin forskning. För det andra, han dog för ungefär åtta år sedan.

Sarah: Så vad kan du då dela med dig till mig som bestyrker – om även på ett ynka sätt – att Labyrintgruppen kanske existerar?

Dr. Neruda: Ingenting. Det finns ingenting du kan göra för att spåra saker tillbaka till Labyrintgruppen. Jag kan inte nog understryka detta. Vårt sätt att filtrera ut teknologier till den privata sektorn är extremt subtila.

Sarah: Okay då. Ge mig bara ett exempel.

Dr. Neruda: Labyrintgruppen utvecklade ett datorsystem som vi kallade ZEMI. En del av det unika i ZEMI är att dess informationsstruktur är baserad på en ny form av matematik för informationslagring, återförenande kryptering, och datakomprimering. Det var en matematik som gav kvantumsteg i utvecklingen inom vart och ett av dessa områden. Och vi delade med oss av den till forskare inblandade i konstruktionen av MIG-29.

Sarah: Ryssarna? Menar du att Labyrintgruppen arbetar ihop med den ryska regeringen?

Dr. Neruda: Nej, vi arbetade aldrig mot regeringar direkt. I det här fallet arbetade vi med Phazotron Research and Production Company i Moskva. Vi försåg dem med en uppsättning algoritmer, vilka de i sin tur anpassade för att använda i sitt informations- och

eldledningsradarsystem ombord på MiG-29. Samma typ av algoritmer upptäcktes av Amerikanska intressen och är nu anpassade för att användas i bredbandsystem på den globala marknaden.

Sarah: Vem är den Amerikanska intressenten? Kan du namnge den?

Dr. Neruda: Det är inte något särskilt känt företag, men de heter Omnigon och finns i San Diego.

Sarah: Och Omnigon har den här teknologin, vilken ursprungligen utvecklades av Labyrintgruppen för lagring av data i datorer och nu använder de den för att bygga leveranssystem för bredband? I en lekman's termer, kan du berätta för mig vad de här nätverken gör?

Dr. Neruda: Om vi utgår ifrån att de använder den här teknologin på rätt sätt, så ger den Omnigon möjlighet att bädda in en avsevärd mängd funktionalitet i växlar på ATM:s nätverk, och inte behöva lita på servrar med sidolösningar. Det ökar överföringshastigheten och kundens funktionalitet i nätverket.

Sarah: Enligt min definition var det här inte en beskrivning för en lekman. Men det spelar ingen roll. Skapade Labyrintgruppen den här teknologin eller skedde det genom baklänges ingenjörsarbete (reverse – engineering) från ET – källor?

Dr. Neruda: Litet både och, faktiskt. De skapades inom Labyrintgruppen, men en del av det inledande tankearbetet kom från Zetas, och var "reverse-engineered" från ett av deras rymdskepp.

Sarah: Hur fick organisationen i Ryssland den här teknologin från Labyrintgruppen?

Dr. Neruda: Femton kände en av de ledande vetenskapsmännen vid Phazotron och presenterade idén för honom. Det var en vänlig gest, vilken han trodde skulle bli användbar vid ett senare tillfälle när han tänkte rekrytera den här vetenskapsmannen. Den här metoden att dela med sig skapar lojalitet och kan göras på ett så skickligt sätt att mottagaren av idén får uppfattningen att det var deras egen idé och inte bara skänkt till den.

Sarah: Men ni måste följa hur de här teknologierna vandrar, hur vet ni annars att de till slut hamnade i Omnigons händer?

Dr. Neruda: Vi har folk från underrättelseorganisationer ute på fältet, och de förser oss med information. De är för det mesta mullvadar som lever inom de större statliga forskningslabben och inom det militära industriella komplexet. I det här fallet var det en av de våra vid General Dynamics som uppmärksammade oss. Vi använder även avståndsseende teknologi (Remote Viewing technology, RV) för att spåra några av våra mer avancerade teknologier, som vi har placerat inom de större syndikaten.

Sarah: Kanske skall vi vara nöjda här. Jag vet att du föredrar, att hålla de här sessionerna mer allmänna, men jag är väldigt frestad att plöja djupare i den här syndikatfrågan.

Har du något du önskar tillägga innan vi slutar för i kväll?

Dr. Neruda: Nej faktiskt inte. Jag tycker vi i kväll har täckt en stor mängd information om min personliga filosofi, och, för vad det är värt, vill jag påminna dig om att det är min filosofi. Jag försöker inte pracka på den på någon. Jag försöker över huvud taget inte att predika ett speciellt budskap eller en speciell livsstil. Jag skulle föredra att vi, med din hjälp, koncentrerade oss på WingMakers under nästa session, och kanske minimera min personliga syn på kosmologi och liknande.

Sarah: Jag skall försöka, men jag lovar inget. Jag hade en lång lista med frågor om WingMakers som jag skulle fråga i kväll, men någonstans längs vägen tyckte jag, att det vore intressant att få en bättre förståelse för hur du tänker. I morgon skall jag göra mitt bästa för att hålla mig till ämnet WingMakers. Har du några förslag på frågor?

Dr. Neruda: Jag tycker att artefakterna (konstprodukterna) är extremt intressanta, så jag rekommenderar att vi fokuserar på det ämnet.

Sarah: Jag skall göra mitt bästa. Tack så mycket.

Dr. Neruda: Du är välkommen, Sarah. Du skall också ha tack.

Slut på session tre.